

WHO WILL BE LOST?

PWY FYDD YN COLLI?

Cyfieithwyd y llwybr Efengyl hwn gyda chyfrifiadur. Os gallwch chi gywiro neu wella'r iaith, cysylltwch â'r swyddfa ar info@angp.co.za

Mae yna lawer o bobl sydd fyddai braidd peidio meddwl am y pwnc hwn ar gyfer ofni y gallent ddarganfod y gwir go iawn am uffern. Maent yn ofni y gallant weld eu hunain yn llithro i lawr i uffern ar gyflymder yn gyflym iawn. Mae'r rhan fwyaf o bobl yn ceisio tawelu eu cydwybod gyda'r geiriau: Duw cariad yw Duw ac ni fydd byth yn bwrw neb i uffern. Gyda hyn maent

yn dychmygu bod y mater eu tragwyddol bywyd wedi ei drin â ac y derbynnir eu bywyd pechadurus yn y nefoedd. "Yn sicr eich bod yn gwybod bod yr annuwiol ewyllys nid yn meddu Duw Kingdom. Peidiwch â twyllo eich hunain; pobl sydd yn anfoesol neu sy'n addoli eilunod neu sy'n godinebwyr neu perverss gyfunrywiol neu sy'n dwyn neu'n farus neu'n cael eu meddwon neu sy'n bobl eraill athrod neu yn lladron - dim o'r rhain bydd yn meddu ar Deyrnas Dduw . " (1 Corinthiaid 6: 9-10). "Ond ni fydd unrhyw beth amhur yn dod i mewn i'r ddinas, nac unrhyw un sy'n gwneud pethau cywilyddus neu'n dweud celwyddau. Dim ond y rhai y mae eu henwau wedi'u hysgrifennu yn llyfr yr Oen y byw fydd yn dod i mewn i'r ddinas." (Datguddiad 21:27).

Mae yna rai eraill eto sy'n ceisio profi nad oes uffern o gwbl, ac mae gan grŵp arall ddysgeidiaeth a wnaed gan ddyn, y byddwn ar ôl marwolaeth yn cael ein puro gan dân ac ar ôl hynny y byddwn yn mynd i'r nefoedd. Mae'n rhyfedd beth fydd pobl yn ceisio ei wneud i osgoi'r gwir am uffern. Mae rhai yn ei osgoi trwy ddweud nad oes bywyd ar ôl marwolaeth, pan fyddwn ni'n marw dyna'r diwedd, nid oes unrhyw beth y tu hwnt i'r bedd. Mae gair Duw yn dweud wrthym , " Rhaid i bawb farw unwaith, ac wedi hynny gael eu barnu gan Dduw." (Hebreaid 9:27). Adran arall o boblogaeth y byd yn credu mai dim ond y rhai sydd yn marw fel Cristnogion fydd yn byw eto, mae'r eraill yn marw ac sydd yn y pen. Mae syndod nifer fawr o bobl o lawer rhan o'r byd yn credu bod pan fyddwch yn marw i chi ddod yn ôl at y byd ar ffurf blodyn, neu fuwch, neu yn neidr neu ryw arall anifail neu greadur. Mae yna lawer mwy

o celwyddau mae pobl yn credu mewn er
mwyn lleddfu eu meddyliau am uffern.

A oes uffern?

Yr un person y gallwn ni gredu uwchlaw pawb arall yw'r
Arglwydd Iesu. Siaradodd llawer am uffern, ac rydym felly
bydd yn cymryd ychydig o'r nifer
o Ysgrythurau allan o'r y Gair Duw a gweld beth Ef ei
ddweud. "Bydd pwy bynnag sy'n galw ei frawd yn ffwl di-
werth mewn perygl o fynd i dân
uffern." (Mathew 5:22). " Felly, os yw eich llygad dde i chi
achosi i bechod, fynd ag ef allan
a thaflu ei ffwrdd! Mae'n yw llawer gwell i chi golli rhan
o'ch corff nag i gael eich holl gorff daflu i mewn
i uffern. Os yw eich hawl law yn achosi i chi i bechod, torra
hi i ffwrdd a'i thaflu i ffwrdd! Mae'n yw llawer gwell i chi
golli un o o'ch aelodau'r corff nag ar gyfer eich corff
cyfan i fynd i uffern. " (Mathew 5: 29-30). "Ond y rhai a
ddylai fod yn y Deyrnas yn cael
ei daflu allan i'r tywyllwch, lle maent yn bydd yn crio ac yn
malu eu dannedd." (Mathew 8: 12). "Peidiwch â bod ofn y
rhai sy'n lladd y corff ond na allant ladd yr enaid;
yn hytrach bod ofn Duw, a all ddinistrio'r corff a'r enaid yn
uffern." (Mathew 10:28). "Ac wrth i chi, Oeddech
Capernaum! Ydych am godi eich hun i fyny i'r nef? Byddwch
yn daflu i lawr i uffern! Os y gwyrthiau oedd yn cael
eu perfformio yn eich bod wedi cael ei pherfformio
yn Sodom, byddai'n dal i fod mewn bodolaeth
heddiw!" (Mathew 11: 23). "Yn union fel y mae'r chwyn
yn cael eu casglu i fyny a'u llosgi yn y tân, felly bydd yr un
peth yn digwydd ar ddiwedd yr oes: bydd Mab y Dyn yn
anfon Ei angylion allan i gasglu allan o'i Deyrnas bawb sy'n
achosi i bobl bechu a phawb arall sy'n gwneud pethau drwg,

ac yn eu taflu i'r ffwrnais danllyd, lle byddan nhw'n crio ac yn malu eu dannedd. " (Mathew 13: 40-42, 49, 50). " 'Ffrind, sut wnaethoch chi gyrraedd yma heb ddillad priodas?' gofynnodd y brenin iddo. Ond ni ddywedodd y dyn ddim. Yna dywedodd y brenin wrth y gweision, 'Clymwch ef â llaw a'i droed, a'i daflu y tu allan yn y tywyllwch. Yno bydd yn crio ac yn malu ei ddannedd. " (Mathew 22:12 , 13). "Rydych chi'n nadroedd a meibion nadroedd! Sut ydych chi'n disgwyl dianc rhag cael eich condemnio i uffern?" (Mathew 23:33). "Bydd y rhain, felly, yn cael eu hanfon i gosb dragwyddol , ond bydd y cyfiawn yn mynd i fywyd tragwyddol ." (Mathew 25:46). Nid yw'r rhain ond ychydig o Ysgrythurau allan o un llyfr yn unig o'r Beibl cyfan ac mae yna lawer, llawer mwy.

Sut beth yw uffern?

Un diwrnod Iesu yn tynnu yn ôl y llenni a roddodd i ni yn cipolwg o uffern. Yn Luc 16: 19-31, mae Iesu'n rhoi darlun inni o sut beth yw uffern . Mae'n dangos rhywbeth ofnadwy inni na welodd llygad dyn erioed o'r blaen. Dyn yw tanau uffern sy'n llosgi â nerth mawr ac yng nghanol y môr mawr hwn o dân . Nid yw'r dyn hwn yn cysgu, mae'n effro, mae'n fyw ac mae'n ymwybodol o bopeth sy'n digwydd o'i gwmpas. Mae'n gallu gweld, mae'n gallu teimlo, mae'n gallu clywed a gall flasgu gyda'i dafod. Bu'r dyn hwn unwaith yn cerdded ac yn byw ar y ddaear hon fel rydyn ni'n ei wneud nawr. Roedd wedi clywed y pregethwyr neu'r proffwydi, yn yr un modd ag y mae llawer ohonom yn eu clywed. Y peth trist yw bod iddo gymryd dim sylw o'r hyn a ddywedodd Moses a'r proffwydi ef, yn union fel heddiw, felly mae llawer yn cymryd dim rhybudd o y Gair o Duw a o bregethwyr y Gair. Nid oedd y dyn hwn yn meddwl ac nid oedd yn poeni o gwbl am

fywyd ar ôl marwolaeth. Gallai fod wedi meddwl fod Duw yn dda i Dduw ac felly ni fyddai'n taflu ef i uffern, a hyd yn oed os gwnaeth tir yno, nid oedd digon o offeiriaid i weddio ef allan o'r uffern. Er gwaethaf hyn oll, glaniodd fy ffrind yn uffern ac yma rydyn ni'n ei weld yn y fflamau tân hyn.

Edrychwch ar ei wyneb ac yn gweld y diflastod, edrychwch ar ei lygaid a gweld y ofn mawr o anobaith, gwranddo ar ei gri ofnadwy gan ei fod yn galw allan i Tad Abraham, "Cymerwch drueni ar mi, ac yn anfon Lasarus i trochi ei fys mewn rhai dŵr ac oeri fy nhafod, oherwydd fy mod mewn poen mawr yn y tân hwn! ... Yna erfyniaf arnoch chi, Dad Abraham, anfon Lasarus i dŷ fy nhad, lle mae gen i bum brawd. Gadewch iddo fynd i'w rhybuddio fel eu bod nhw, yn leiaf, ni ddaw i'r lle hwn o boen." Dywedodd y Tad Abraham wrtho fod ganddyn nhw Moses a'r proffwydi ac y dylen nhw wrando arnyn nhw. Ond dywedodd y dyn hwn yn fflamau uffern pe bai rhywun yn codi o farwolaeth ac yn mynd i'w rhybuddio, byddent yn gwranddo. Ond dywedodd Abraham pe na fyddent yn gwranddo ar y proffwydi, yna byddent yn peidio gwranddo ar unrhyw un hyd yn oed os ei fod wedi codi oddi wrth y meirw.

Faint o'n ffrindiau a'n perthnasau sydd yn tanau poenus uffern y dydd hwn ac sy'n dymuno y gallent ddod yn ôl i'n rhybuddio am wirionedd a realiti uffern? Ni allant ddod yn ôl, mae gennym Air Duw a rhaid inni ei gredu. Cododd Iesu oddi wrth y meirw a faint oedd yn ei gredu? Dim ond ychydig.

Dioddefaint yn uffern yw nid yn unig am gyfnod byr, ond mae yn dragywydd. "I ffwrdd oddi wrthyf, eich bod o dan felltith Duw! Away at y tân tragwyddol sydd wedi ei baratoi

ar

gyfer y Devil ac a'i angylion!" (Mathew 25:41). "Yna y Diafol, a oedd yn eu twyllo, ei daflu i mewn i'r llyn o dân a sylffwr ... a byddant yn cael eu poenydio ddydd a nos am byth bythoedd ... Pwy bynnag nad oedd wedi ei enw a ysgrifennwyd yn y llyfr y byw yn taflu i'r llyn o dân." (Datguddiad 20: 10-15). "Mae yna mae'r mwydod sy'n bwyta nhw byth yn marw, a'r tân a llosgiadau yn eu cael byth yn rhoi allan." (Marc 9:48).

Mae uffern yn lle poenydio a dioddefaint a phoen. Mae'r Beibl yn dweud wrthym y bydd crio a malu dannedd. Mae tân yn achosi poen ac nid yw pobl yn wylo ac yn crio ac yn malu eu dannedd os ydyn nhw'n farw, fel mae rhai'n credu, neu os nad oes bywyd ar ôl marwolaeth. Mae bywyd ar ôl marwolaeth i ni ddarllen yn Datguddiad 20:12, "A gwelais y meirw, mawr a bach fel ei gilydd, yn sefyll o flaen yr orsedd." Os awn i uffern ar ôl marwolaeth, yna byddwn yn dioddef am byth ac am byth boenydio a phoen ei dân.

Pwy sy'n mynd i uffern?

Hell yn barod am y Diafol a'i angylion. Mae pawb sy'n pechu ac yn gwrandao ar lais Satan ac nad yw eu henwau wedi'u hysgrifennu yn llyfr y byw, hefyd yn mynd i'r man damnedigaeth

hwn. (Mathew 25:41; Datguddiad 20:15). Mae hyn yn cynnwys pob un ohonom, chi a fi, "Mae pawb wedi pechu ac yn bell i ffwrdd o bresenoldeb achubol Duw." (Rhufeiniaid 3:23). "Sin ddaeth i fyd trwy un dyn, a'i bechod dod farwolaeth ag ef. O ganlyniad, mae marwolaeth wedi lledaenu i'r y cyfan dynol ras am fod pawb wedi pechu." (Rhufeiniaid 5:12). Oherwydd y pechod Adda, marwolaeth wedi dod ar bob un ohonom, ac i

chi ac yr wyf yn rhaid i farw. Yn yr un modd, mae pechod wedi dod arnoch chi a minnau ac rydyn ni i gyd yn bechaduriaid yng ngolwg Duw. Mae gennym natur bechadurus gyda'r awydd i bechu ac anufuddhau i Dduw. Nid oes rhaid dysgu pobl i bechu, maen nhw'n ei wneud yn naturiol. Rhaid dysgu pobl i ufuddhau i Dduw, i roi eu bywydau iddo a'i wasanaethu. Oherwydd natur bechadurus pob dyn, rydyn ni i gyd yn bell i ffwrdd o bresenoldeb achubol Duw ac yn anelu am uffern. P'un a ydym am ei wybod ai peidio, rydym yn llithro i uffern ofnadwy.

Mae yna lawer sy'n gweddio, "Arglwydd, Arglwydd", ac yn ailadrodd rhai seremonïau eglwysig bob wythnos, ond nad ydyn nhw'n adnabod yr Arglwydd fel eu Gwaredwr, ac nad ydyn nhw wedi cael eu geni eto. Byddant hefyd, yn sicr, i'w cael yn uffern. (Mathew 7: 21-23). Mae yna hefyd rai sy'n proffesu bod yn Gristnogion ond nad ydyn nhw'n dod â ffrwythau da, a fydd hefyd yn cael eu taflu i'r tân. (Mathew 7:19). Y gweithredoedd o'n natur bechadurus na ddylid eu canfod ynom yw, "Gweithredoedd anfoesol, budr ac anweddus ; wrth addoli eilunod a dewiniaeth. Mae pobl yn dod yn elynion ac maen nhw'n ymladd; maen nhw'n dod yn genfigennus, yn ddig ac yn uchelgeisiol. Maen nhw'n gwahanu yn bleidiau a grwpiau; maen nhw'n genfigennus, yn meddwi, yn cael organau, ac yn gwneud pethau eraill fel y rhain. Rwy'n eich rhybuddio nawr fel y gwnes i o'r blaen: ni fydd y rhai sy'n gwneud y pethau hyn yn meddu ar Deyrnas Dduw. " (Galatiaid 5: 19-21). Os byddwn yn galw ein hunain yn Gristnogion , yna y dylai'r byd yn gweld mewn ni, "Love, llawenydd, tangnefedd, amynedd, caredigrwydd, daioni, ffyddlondeb, gostyngeiddrwydd a hunan-reolaeth." (Galatiaid 5: 22-24). Y rhai a geir yn uffern fydd y rhai na chawsant eu puro gan waed

gwerthfawr Iesu, y rhai nad ydynt wedi troi oddi wrth eu pechodau, nad ydynt wedi derbyn Rhodd Duw, sef bywyd tragwyddol, a'r rhai sydd, trwy anufudd - dod, yn trin. yn rhad waed cyfamod Duw a'u purodd rhag pechod. (Hebreaid 10:29).

Siaradodd yr Arglwydd â Nicodemus, a oedd yn arweinydd Iddewig a dywedodd wrtho, "Rwy'n dweud y gwir wrthyich; ni all unrhyw un weld Teyrnas Dduw oni bai ei fod yn cael ei eni eto." (Ioan 3: 3). Roedd yr Arglwydd yn dweud wrtho, er ei fod yn arweinydd ac yn ddyn da iawn, roedd angen iddo gael ei eni eto i fynd i'r nefoedd. Os na chawn ein geni eto, ni waeth pa mor dda ydym ni, byddwn yn sicr yn mynd i uffern.

"Beth felly, o'r person sy'n dirmygu Mab Duw? Pwy sy'n trin gwaed cyfamod Duw fel peth rhad a'i purodd rhag pechod? Pwy sy'n sarhau Ysbryd gras? Meddylwch faint yn waeth yw'r gosb y bydd yn ei haeddu! Canys ni yn gwybod pwy ddywedodd, "Rwy'n bydd yn cymryd dial, byddaf yn addalu", a sydd hefyd yn dweud, "yr bydd yr Arglwydd yn barnu. Roedd ei bobl" Mae'n yn un arswydus beth i ddisgyn i ddwylo y byw i Dduw! (Hebreaid 10: 29-31).

Pwy sy'n ein hanfon i uffern?

Mae llawer o bobl yn dweud hynny oherwydd bod Duw yn gariad Ni fydd byth yn ein hanfon i uffern. Sut mae hi'n wedyn fod pobl yn mynd i uffern? Duw yn ei hen gariad wedi gwneud yn ffordd o ddianc i ni ac mae'n cael ei adael i bob un yn unigol i benderfynu lle mae ef neu hi eisiau treulio tragwyddoldeb. Mae Duw wedi gadael y dewis hwn gyda chi a fi, ac rydyn ni'n rhydd i benderfynu dros ein hunain am y nefoedd ac uffern. Os ydym am fynd i'r nefoedd, dangosir y ffordd yn glir i ni. Os ydym yn esgeuluso derbyn ffordd

iachawdwriaeth Duw neu os ydym yn dewis peidio â'i dderbyn ond yn hytrach mwynhau pleserau pechod am gyfnod, yna rydym yn anfon ein hunain i uffern, oherwydd dyna'r ffordd i fynd yno. Chi a minnau yn cael eu dangos ar y ffordd i'r nefoedd yn ac i uffern, ond mae'n yw i chi ac rwy'n sy'n penderfynu pa ffordd i fynd ac sy'n cerdded y ffordd i ei gyrchfan.

Sut y byddwn yn dianc?

Gwnaeth Duw yn ffordd o ddianc i ni y mae angen dim arian, nad oes angen i chi gael addysg uchel, sy'n nad oes angen i chi fyw bywyd da cyn i chi ei dderbyn, ac nad yw'n gofyn i chi waith iddo. Duw ffordd yn rhad ac am ddim, mae'n yw am y pechadur mor ogystal ag i'r person da. Mae'n Gellir ei ddeall a'i dderbyn gan blentyn sydd heb unrhyw ddysgu yn ogystal ag oedolyn. Mae'n yn wych, ogoneddus ac yn dod â heddwch a llawenydd. Mae ffordd Duw yn cymryd llwyth trwm pechod oddi ar ein hysgwyddau, ac mae iau Duw yn hawdd a'i lwyth yn ysgafn. (Mathew 11: 28-30). Ffordd Duw yw bod yn ddrwg gennym am ein pechodau a throï oddi wrthynt. Rhaid inni fod yn wirioneddol flin am y pechodau a wnaethom a throï oddi wrthynt. "Ond nawr rwy'n wyf yn hapus ... oherwydd bod eich tristwch gwneud i chi newid eich ffordd ... Ar gyfer y tristwch a ddefnyddir gan Dduw yn dod â newid meddwl bod yn arwain i iachawdwriaeth." (2 Corinthiaid 7: 9,10). "Gwnewch y pethau hynny a fydd yn dangos eich bod wedi troi oddi wrth eich pechodau." (Mathew 3: 8). "Rwy'n dweud wrthyich chi, bydd mwy o lawenydd yn y nefoedd dros un pechadur sy'n edifarhau na dros naw deg naw o bobl gyfiawn nad oes angen iddyn nhw edifarhau." (Luc 15: 7). "Dyma'r hyn sydd wedi'i ysgrifennu: rhaid i'r Meseia

ddioddef a rhaid iddo godi o farwolaeth dri diwrnod yn ddiweddarach, ac yn Ei enw mae'n rhaid i'r neges am edifeirwch a maddeuant pechodau gael ei phregethu i'r holl genhedloedd." (Luc 24: 46,47). "Siawns eich bod chi'n gwybod bod Duw yn garedig, oherwydd ei fod yn ceisio'ch arwain chi i edifarhau." (Rhufeiniaid 2: 4). Pan fydd, yn ôl y gollfarn yr Ysbryd Glân, yr ydym wedi gweld yr hyn gwych pechaduriaid yr ydym yn ac rydym yn ddrwg gennym ac edifarhau, yna rydym yn rhaid iddynt hefyd gyffesu ein pechodau wrtho, am "Bydd yn maddau i ni ein pechodau ac yn puro ni o bob ein camweddau ." (1 Ioan 1: 9).

Rhaid i ni hefyd gredu a derbyn mewn ffydd yr hyn y mae Iesu wedi'i wneud drosom "Wrth i Moses godi'r neidr efydd ar bolyn yn yr anialwch, yn yr un modd mae'n rhaid codi Mab y Dyn, fel y gall pawb sy'n credu ynddo Ef godi cael bywyd tragwyddol. i Dduw annwyl y byd gymaint nes iddo roi ei unig Fab, er mwyn i bob un sy'n credu mewn bosibl na fydd Fo yn marw ond mae ganddynt tragwyddol bywyd. Am wnaeth Duw beidio anfon ei Fab i mewn i'r byd i fod yn ei barnu, ond i yn ei gwaredwr. Pwy bynnag yn credu yn y Mab yn peidio barnu; ond pwy bynnag nad yw'n credu wedi barnu bod eisoes am nad oedd wedi credu yn . unig Fab Duw Pwy bynnag fydd yn credu yn y Mab wedi tragwyddol bywyd; pwy bynnag anufuddhau ni fydd y Mab yn cael bywyd, ond aros dan gosb Duw. " (Ioan 3: 14-18, 36). "Rwyf i'n dweud y gwir i chi: pwy bynnag clywed fy ngeiriau ac yn credu yn Fo a anfonodd fi wedi dragwyddol oes. Bydd yn peidio cael eu barnu, ond mae wedi eisoes yn mynd heibio o farwolaeth i fywyd." (Ioan 5:24). "I fod yn trwy ras Duw eich bod wedi cael ei arbed trwy ffydd. Mae'n yw nad oedd canlyniad eich ymdrechion eich hun, ond rhodd Duw, fel nad oes unrhyw un yn gallu ymffrostio am y peth." (Effesiaid 2: 8).

Gan fod Adam pechu , daeth marwolaeth a phechod ar bob dyn, ond oherwydd yr Iesu, yr Un dibechod, Mab y Duw, bu farw i chi a fi yn ein lle, rydym yn gallu wedi tragwyddol bywyd. "Oherwydd yn union fel y mae pawb yn marw oherwydd eu hundeb ag Adda, yn yr un modd bydd pawb yn cael eu codi i li f e oherwydd eu hundeb â Christ." (1 Corinthiaid 15:22).

Rydych chi'n gweld felly, mai ychydig iawn yw'r hyn sy'n rhaid i ni ei wneud ac nad yw'n costio dim. Nid oes ond rhaid i ni fod yn flin dros ein pechodau a throï oddi wrthynt, cyfaddef, a chredu a derbyn Iesu Grist fel ein Harglwydd a'n Gwaredwr. Mae'r Un sy'n gwneud yr holl dalu a rhoi yn yr Arglwydd Iesu. Mae'n talu am eich iachawdwriaeth gyda ei hun fywyd ar y Groes Calfaria, Mae'n puro ein calonau gyda ei werthfawr waed, efe a maddau inni ein pechodau lawer. Mae'n rhoi'r hawl i ni ddod yn blant i Dduw ac mae'n ein derbyn ac yn ein gwneud ni'n eiddo iddo'i hun. (Ioan 1: 12). Yr hyn mae hyfryd, gogoneddus, ac yn rhad ac am ddim yn cynnig yr Iesu iachawdwriaeth. Derbyn yr iachawdwriaeth hon a derbyn Iesu nawr!

Mae dyn annuwiol oedd unwaith yn ceisio argyhoeddi Cristion fod ei grefydd oedd o unrhyw ddefnydd a'i fod yn fyddai byth yn unrhyw well i hynny. Gofynnodd yr anghredwr, "Beth mae eich Iesu wedi'i wneud i chi?" Dywedodd y Cristion , "Mae wedi fy achub ." Holodd y dyn annuwiol, "A beth yw hwnna?" ac er iddo siarad yno roedd yn wên anghrediniol ar ei wyneb. Mae'r Christian Atebodd, "Step gyda mi i'r drws ac rwy'n fydd yn dangos i chi." Felly gyda'i gilydd

fe wnaethant gerdded at y drws a chamu y tu allan. Yna cododd y Cristion nifer o ddail sych a gwneud cylch neu gylch mawr ohonyn nhw. Roedd yna edrych am abwyd a ar ôl dod o hyd i un, efe a gosod ei yng nghanol y cylch. Yna cymerodd ychydig o fatsis a rhoi'r dail sych o amgylch y abwydyn ar dân, tra bod yr anghredadun yn edrych ymlaen gyda syndod. Gan fod y gwres y tân cysylltu y tlawd mwydyn, mae'n dechreuodd i sleifio a writhe a dangos symptomau o ofid, ond ni allai fynd allan o'r cylch llosgi. Yna gwibiodd y Cristion ei law trwy'r mwg yn gyflym a dewis y abwydyn o'i safle peryglus a'i osod ar y glaswellt gwyrdd allan o gyrraedd y tân ac o bob perygl.

"Mae yna," meddai'r Cristnogol, "sydd yn yr hyn y mae Iesu wedi ei wneud i mi. Rwy'n yn agored i fflamau uffern, eu bod yn o amgylch i mi ac nid oedd unrhyw bosibilrwydd o ddianc. Oeddw'n yn wych bechadur condemnio ac yn barod i ddifethir, ond fe wnaeth Iesu fy achub trwy farw dros fy mhechodau, gan fy sleifio fel ffon o'r tân. (Sechareia 3: 2).

Annwyl gyfaill, gan eich bod yn sicr yn mynd i lawr i danau uffern, oni fyddwch yn edrych i fyny at Iesu? Trowch oddi wrtho a chyfaddefwch eich pechodau ato, credwch a derbyniwch ef a gadewch iddo eich achub chi. Peidiwch ag aros eiliad yn hirach ond derbyniwch Ef nawr! Lle bynnag yr ydych chi, agorwch eich calon i'r Arglwydd Iesu nawr. Mae'n caru chi. Mae'n nid yw'n am i chi farw. Mae am eich achub chi, Mae'n aros i'ch clywed chi'n crio. Galwch allan ato nawr a bydd yn estyn ei law tyllu ewinedd ac yn eich codi allan o'r tân a'ch rhoi ar y glaswellt gwyrdd i ffwrdd o berygl damnedigaeth dragwyddol. Bydd

yn eich rhoi ar y ffordd sy'n arwain i'r nefoedd. Ymddiried
ynddo nawr!

MA Gschwend.

*Cyfieithwyd y llwybr Efengyl hwn gyda chyfrifiadur. Os
gallwch chi gywiro neu wella'r iaith, cysylltwch â'r
swyddfa ar info@angp.co.za*

Os ydych chi wedi dod o hyd i iachawdwriaeth yng Nghrist,
neu wedi cael eich bendithio fel arall trwy ein llenyddiaeth
Efengyl, rhowch wybod i ni. Hoffem ddiolch
i Dduw gyda chi, a'ch cofio ymhellach yn ein gweddïau. I
gael llenyddiaeth, llyfrau a darnau o'r Efengyl am
ddim mewn dros 540 o ieithoedd, cysylltwch â ni :

GALON MAN

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)